

[Arbejdsministeren]

ter en positiv udvikling i det private erhvervsliv, kan det være et udmærket instrument, som vi kan tage i anvendelse for at få nedbragt arbejdsløsheden.

Hr. Poul Nødgaard var inde på arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger mere generelt – altså vores aktiveringssystem: arbejdstilbud, uddannelsesstilbud osv. – og hævdede, at de var nytteløse og ikke skaffede arbejdspladser. Jeg er enig i, at alle disse foranstaltninger ikke øger den samlede beskæftigelse i det danske samfund. Uanset hvordan man griber det an, vil der ske det, at det støttede arbejde – i alt fald i løbet af en periode – vil æde sig ind på det almindelige, ordinære arbejde, og derfor vil den samlede beskæftigelse ikke øges nævneværdigt.

Men derfra og så til at sige, at disse aktiviteter er nytteløse, er der et stort spring, og det er et spring, som i alt fald jeg ikke er parat til at tage. For vi står jo – det kan vi ikke bestride – med et meget stort antal arbejdsløse, som har et meget stort behov for at holde deres erhvervsmæssige kvalifikationer ved lige, og det får de i større eller mindre udstrækning mulighed for ved hjælp af disse foranstaltninger. Foranstaltningerne kan blive langt bedre end dem, vi har i øjeblikket, men alt i alt giver de de arbejdsløse sådanne muligheder, og det er det egentlige argument for at have sådanne foranstaltninger.

Hr. Poul Nødgaard var inde på en bestemt undersøgelse omkring arbejdsmarkedsuddannelser og fik det resultat ud af undersøgelsen, at arbejdsmarkedsuddannelserne nærmest var skadelige, og at hvis man havde fået sådan en arbejdsmarkedsuddannelse, havde man ikke en jordisk chance for nogen sinde at komme i beskæftigelse igen – det er nok en lidt overdreven beskrivelse af hr. Poul Nødgaards negative udtalelser.

Jeg kender godt undersøgelsen, og der kan være noget rigtigt i det, for disse arbejdsmarkedsuddannelser er meget målrettede, og det vil sige, at hvis man er kommet igennem sådan en meget målrettet uddannelse, der satser på en ganske bestemt arbejdsmulighed, og den arbejdsmulighed ikke eksisterer dér, hvor den arbejdsløse har sin bopæl, eller i nærmeste omkreds, ja, så kan man gå rundt og lede efter et job, som ikke er der, i stedet for at have øjnene åbne for, at der måske var andre jobmulighe-

der. Den effekt kan der være af meget målrettede tilbud.

Disse målrettede tilbud har deres store nyttevirkning, når der er behov for arbejdskraft af en ganske bestemt karakter i et regionalt område; men så er de til gengæld også brandgode. Derfor forstår jeg ikke, at hr. Poul Nødgaard vil afskaffe vores arbejdsmarkedsuddannelser. De er særdeles virksomhedsrelaterede, og virksomhederne har overordentlig stor indflydelse på, hvordan de er bygget op, og hvilket indhold der ligger i dem.

Endvidere var hr. Poul Nødgaard inde på de internationale undersøgelser, der er lavet om, hvor meget vi bruger på arbejdsløsheden i Danmark sammenlignet med andre OECD-lande, og dér ligger det jo sådan, at Danmark bruger langt mere, men det er navnlig de passive midler, vi bruger flere af. De midler, der bliver brugt til den egentlige aktive arbejdsmarkedspolitik, ligger nogenlunde på gennemsnitsniveauet i OECD; her er der altså ikke tale om, at vi bruger mere. Det burde vi måske gøre, hvis vi ellers var i stand til at skruer en aktiv arbejdsmarkedspolitik sådan sammen, at der var mening i den.

Fru Jytte Andersen kommenterede den artikelserie, der har været i Politiken for nylig. Nu vil jeg godt anlægge den vurdering, at politikere må være i besiddelse af så megen jordforbindelse og råstyrke, at vi ikke skal lade os hverken skylle eller blæse omkuld, bare fordi der kommer et par bølgeskulp i pressen.

Jeg er meget indstillet på at kigge på disse ordninger med løntilskud og se på, om reglerne er skruet sådan sammen, at der er rimelig sikkerhed imod, at der i en virksomhed slet ikke er en naturlig balance mellem den ordinært ansatte arbejdskraft og ansatte med løntilskud. Da jeg selv i gamle dage havde med disse ting at gøre i praksis, sørgede vi altid for at vurdere, hvorvidt der var en sådan balance, således at der ikke var virksomheder, der halvt eller næsten helt blev drevet ved hjælp af støttet arbejdskraft. Det er ikke meningen, det har aldrig været meningen, og hvis sådan noget finder sted, må vi altså bede først og fremmest kommunerne – for jeg tror, det navnlig er i de kommunale ordninger, det findes – men også arbejdsformidlingen om at være opmærksomme på, at man, før man giver løntilskud til ansættelse af en ledig i en virksomhed, skal undersøge, om der er en sådan skæv balance.